

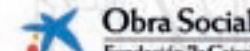
El primer The first Gaudí

La nau de Mataró
La nave de Mataró
The Mataró warehouse

Edició a cura de Edición a cargo de Edited by
Daniel Giralt-Miracle

Ajuntament de Mataró

Obra Social
Fundación "la Caixa"

TRIANGLE BOOKS

Edició Edición Published by

Ajuntament de Mataró

Triangle Postals

Text Texto Text

© Daniel Giralt-Miracle

Coordinació Coordinació Coordination

Núria Poch

Paz Marrodán

Fotografies Fotografías Photographs

Pere Vivas p. 4, 37, 42, 43, 44, 45, 46, 48, 51, 53, 56, 59

Gasull Fotografia p. 18, 19-20, 24-25, 26, 27, 28, 29, 31

Marga Cruz p. 83, 85

Miquel Tres p. 68

Ajuntament de Mataró. Miquel Tres p. 10-11, 73, 88

Ajuntament de Mataró. Sergio Ruiz p. 90, 91, 93

Ramon Manent p. 17, 36, 66, 69

Ricard Pla p. 47

© Casa Batlló / Triangle Postals p. 49 (a)

© La Pedrera / Triangle Postals p. 49 (b)

Arxiu Municipal de Mataró p. 18-19, 20, 24, 25, 26, 27,

28, 29, 31

Col·lecció Bassat p. 75

Càtedra Gaudí. UPC p. 32, 35, 38, 60

Dibuixos d'arquitectura

Dibujos de arquitectura

Architecture drawings

Manuel Brullet Tenas

Brullet - De Luna i Associats SLP

p. 2-3, 57, 70-71, 76, 78, 79, 84, 86, 87

Agraïments

Agradecimientos

Acknowledgments

Casa Batlló

Família Moreu

Fundació Catalunya - La Pedrera

Museu Comarcal Salvador Vilaseca. Reus

Universitat de Barcelona

Disseny Diseño Design

Joan Colomer

Correcció del text

Traducción

Translation

Josep Liz

Sonia Tapia

Steve Cedar

Impressió Impresión Printed by

Norprint

Dipòsit legal

Depósito legal

Registration number

ME 442-2014

ISBN 978-84-8478-625-2

Sumari

Sumario

Summary

7

Presentació
Joan Mora i Bosch
Alcalde de Mataró

13

Els orígens de la nau

23

Les aportacions de Gaudí
a la cooperativa

33

La nau de blanqueig

39

Els arcs, l'element essencial
de la nau

55

L'edicle de les latrines

61

L'estandard

63

Pepeta Moreu

67

La redescoberta de la nau

77

Recuperació del patrimoni
gaudinianà

89

Gaudí Mataró km 0

94

Bibliografia essencial

Presentación
Joan Mora i Bosch
Alcalde de Mataró

Los orígenes de la nave

Las aportaciones de Gaudí
a la cooperativa

La nave de blanqueo

Los arcos, el elemento
esencial de la nave

El edículo de las letrinas

El estandarte

Pepeta Moreu

El redescubrimiento
de la nave

Recuperación del patrimonio
gaudiniano

Gaudí Mataró km 0

Bibliografía esencial

Presentation
Joan Mora i Bosch
Mayor of Mataró

The origins of the warehouse

Gaudí's contributions
to the cooperative

The bleaching warehouse

The arches, an essential
element of the warehouse

The small toilet building

The standard

Pepeta Moreu

The rediscovery
of the warehouse

Recovery of the Gaudian
heritage

Gaudí Mataró km 0

Essential bibliography

Joan Mora i Bosch

Alcalde de Mataró Alcalde de Mataró Mayor of Mataró

Antoni Gaudí és un català universal; un arquitecte universal; un geni universal. La seva obra és coneguda i reconeguda arreu del planeta. La singularitat de la seva arquitectura i el gust per les formes i els colors l'han convertit en un creador únic.

Però en tota trajectòria sempre hi ha un punt de partida, un moment únic i irrepetible que és el detonant de tot plegat. Parlar de Gaudí és parlar de la Sagrada Família convertida en la icona gaudiniana. Podríem considerar que la Sagrada Família, aquest gran treball encara inacabat, es la seva darrera obra.

A Mataró, en canvi, tenim el seu primer treball: la Nau Gaudí. L'atzar va fer que la capital del Maresme ocupi un lloc destacat en la trajectòria d'Antoni Gaudí. La nau de blanqueig de la cooperativa L'Obrera Mataronesa (ara coneguda com a Nau Gaudí)

Antoni Gaudí es un catalán universal, un arquitecto universal, un genio universal. Su obra es conocida y reconocida en el mundo entero. La singularidad de su arquitectura y su gusto por las formas y los colores lo han convertido en un creador único.

Pero toda trayectoria tiene siempre un punto de partida, un momento único e irrepetible que actúa como detonante. Hablar de Gaudí es hablar de la Sagrada Familia convertida en el ícono gaudiniano. Podríamos considerar que la Sagrada Familia, esta gran empresa aún inacabada, es su última obra.

En Mataró, en cambio, tenemos su primer trabajo: la Nau Gaudí. Quiso el azar que la capital del Maresme ocupase un lugar destacado en la trayectoria de Antoni Gaudí. La nave de blanqueo industrial de la cooperativa La Obrera Mataronense, conocida

Antoni Gaudí is a universal Catalan, a universal architect, a universal genius. His work is known and recognised the world over. The singular nature of his architecture and his taste for forms and colours has turned him into a unique creative artist.

Every journey, however, always has a starting point, a unique and unrepeatable moment that acts as a trigger. To speak of Gaudí is to speak of the Sagrada Família turned into a Gaudian icon. We could say that the Sagrada Família, this great still unfinished project, is his last work.

In Mataró, in contrast, we have his first work: the Nau Gaudí. Fate wanted the capital of the Maresme region to occupy a leading position in the career of Antoni Gaudí. The industrial bleaching warehouse of La Obrera Mataronense cooperative, known today as "the Nau Gaudí" (Gaudí Ware-

té l'elegància, la complexitat i la bellesa de les grans obres de Gaudí, i té com a valor afegit un actiu que no pot exhibir cap més edifici: ser la primera obra del genial arquitecte.

El km 0 de l'obra gaudiniana és a la capital del Maresme, a Mataró. La Nau és un llibre obert que ajuda a entendre la filosofia dels sistemes constructius de Gaudí i el seu interès pels arcs parabòlics. Tothom sap que no és l'edifici més espectacular, ni el més complex, ni el més agosarat. El valor de la Nau és el valor d'assaborir el punt de partida de tota una trajectòria, el Km 0 de tota una gran obra. La Nau Gaudí és el primer Gaudí.

ahora popularmente como "la Nau Gaudí" (Nave Gaudí), muestra la elegancia, la complejidad y la belleza de las grandes obras de Gaudí, y tiene como valor añadido un activo que no puede exhibir ningún otro edificio: ser la primera obra del genial arquitecto.

El km 0 de la obra gaudiniana se encuentra en la capital del Maresme, en Mataró. La Nau es un libro abierto que ayuda a entender la filosofía de los sistemas constructivos de Gaudí y su interés por los arcos parabólicos. Todos sabemos que no es el edificio más espectacular, ni el más complejo ni el más atrevido, pero el valor de la nave es el de constituir el punto de partida de toda una trayectoria, el km 0 de toda una gran obra. La Nau Gaudí es el primer Gaudí.

house), shows the elegance, complexity and beauty of the great works of Gaudí, and possesses as added value an asset that no other building can display: it is the very first work of the brilliant architect.

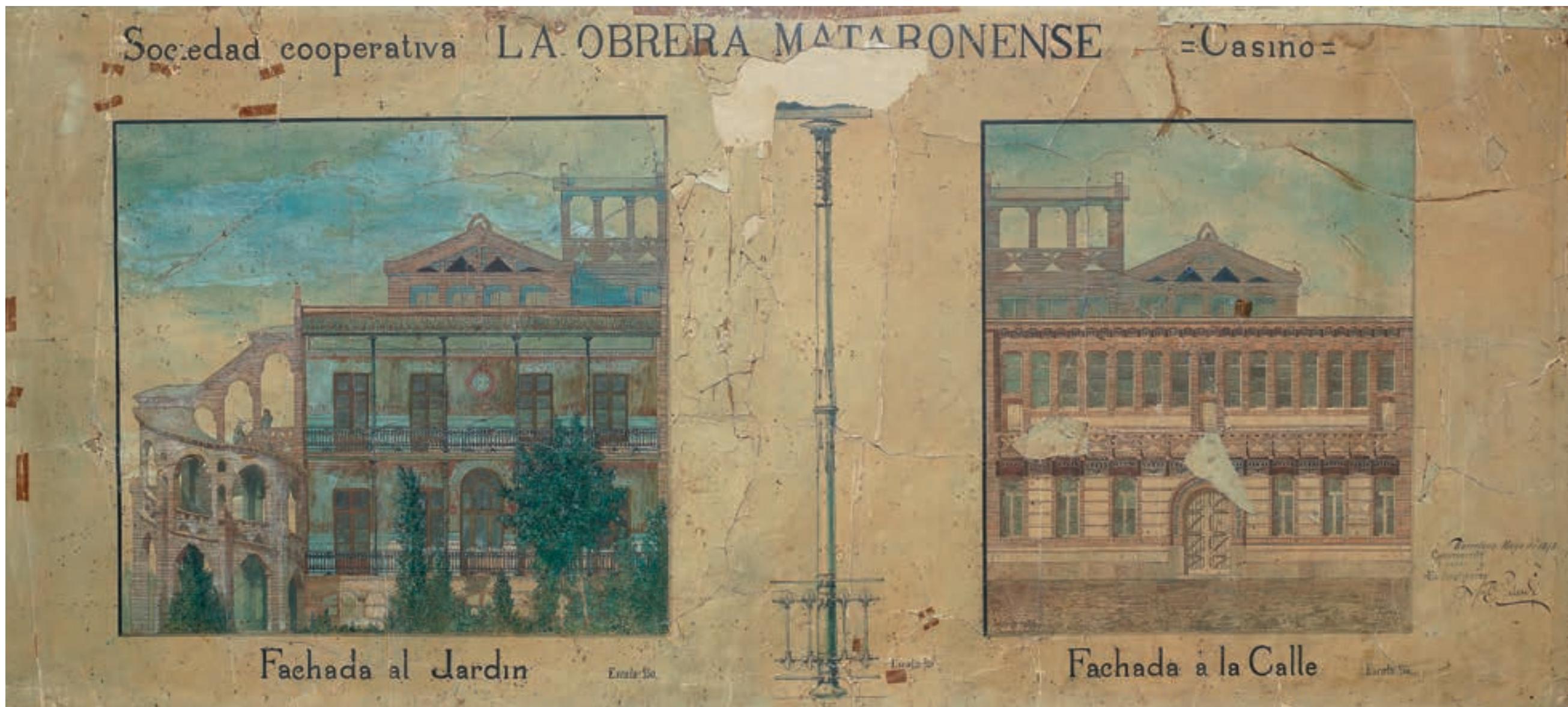
The km 0 (starting point) of Gaudian work is found in the capital of the Maresme, in Mataró. The Nau is an open book that helps understand Gaudí's philosophy of constructive systems and his interest in parabolic arches. We all know that it is not the most spectacular building, or the most complex or the boldest, but the value of the warehouse is that it constitutes the km 0 (starting point) of an entire journey, the first point of a great oeuvre. The Nau Gaudí is the first Gaudí.

Vista davantera del conjunt de la nau i la xemeneia fabril de L'Obrera Mataronesa.

Vista delantera del conjunto de la nave y la chimenea fabril de La Obrera Mataronense.

Front view of the warehouse and the factory chimney together of La Obrera Mataronense.

Façanes posterior (a l'esquerra) i principal (a la dreta) del projecte d'Antoni Gaudí per al Casino.

Façana posterior (a la izquierda) y principal (a la derecha) del proyecto de Antoni Gaudí para el Casino.

Rear façade (left) and main one (right) of the project by Antoni Gaudí for the Casino.

Les aportacions de Gaudí a la cooperativa

Pagès, home amb molt criteri i amb una visió clara del que era oportú fer en el món industrial i en el món del treball, es va envoltar de gent preparada. Seu és també el mèrit d'involucrar Antoni Gaudí en el seu projecte. Sembla que el va conèixer perquè el seu amic, l'escriptor Joaquim Maria Bartrina, havia estat company de Gaudí als Escolapis de Reus, i el va implicar en l'aventura cooperativista quan encara estava estudiant arquitectura a Barcelona i ja col·laborava amb figures com Josep Fontserè, amb qui treballà en el dipòsit d'aigua del Parc de la Ciutadella de Barcelona, o amb Francesc de Paula del Villar, amb qui va fer l'absis i el cambril de la basílica de Montserrat. Pagès encarregà a Gaudí que formalitzés gràficament el seu ideal de cooperativa, que havia de tenir diferents àmbits ja que, com he avançat abans, a banda de les instal·lacions industrials i les residències dels cooperativistes havia de tenir també diversos equipaments socials.

Gaudí va fer seu el projecte i va dibuixar l'ambiciós propòsit

Antoni Gaudí als 26 anys, en acabar els seus estudis d'arquitectura.

Las aportaciones de Gaudí a la cooperativa

Pagès, hombre con gran criterio y una visión clara de lo que era oportuno hacer en el mundo industrial y el mundo laboral, supo rodearse de gente preparada. Suyo es también el mérito de involucrar en su proyecto a Antoni Gaudí, a quien parece ser que conoció gracias a su amigo, el escritor Joaquim Maria Bartrina, que había sido compañero del arquitecto en los Escolapios de Reus. Pagès implicó a Gaudí en la aventura cooperativista cuando este todavía estudiaba arquitectura en Barcelona y ya colaboraba con figuras como Josep Fontserè, con el que trabajó en el depósito de agua del Parc de la Ciutadella de Barcelona, o como Francesc de Paula del Villar, con quien realizó el ábside y el camarín de la basílica de Montserrat. Pagès encargó a Gaudí que plasmase gráficamente su ideal de cooperativa, que debía contar con diferentes ámbitos ya que, como hemos avanzado anteriormente, además de las instalaciones industriales y las residencias de los cooperativistas, debía albergar diversos equipamientos sociales. Gaudí hizo suyo el proyecto y dio forma

Antoni Gaudí a los 26 años, al acabar sus estudios de arquitectura.

Gaudí's contributions to the cooperative

Pagès, a man with great criteria and a clear vision of what was the best action to take in the industrial and labour relations world, knew how to surround himself with able people. He can also take the credit for involving Antoni Gaudí in his project, who it seems he knew via his friend, the writer Joaquim Maria Bartrina, who had been a colleague of the architect in the Escolapios school in Reus. Pagès involved Gaudí in the cooperative movement project when he was still studying architecture in Barcelona and was already collaborating with figures such as Josep Fontserè, with whom he worked on the water tank of the Parc de la Ciutadella in Barcelona, or Francesc de Paula del Villar, with whom he produced the apse and chapel of the basilica of Montserrat. Pagès entrusted Gaudí to graphically express his ideal of cooperative, which had to have different settings since, as we have mentioned, as well as the industrial installations and residences of the cooperative members, had to house diverse social facilities.

Els arcs, l'element essencial de la nau

Si, com suggerí Joan Bassegoda, per fer la nau de blanqueig Gaudí s'inspirà en les estructures proposades per Philiberte de L'Orme, si, com també s'ha dit, ho va fer prenent de model els arcs del dormitori dels monjos de Poblet o si, com ha observat Ribas Piera, seguí els models i procediments constructius que havia après a l'escola d'arquitectura quan era estudiant, no és el més important. El que és rellevant és que va concebre un edifici singular, sustentat per arcs parabòlics, que al llarg de la història ha estat posat en relleu pels estudiosos de Gaudí més destacats. El primer esment el va fer l'arquitecte J.F. Ràfols en el seu llibre *Gaudí* (1928) en el qual parla “d'una mostra curiosa de coberta on és introduïda la paràbola en els elements sostennidors: una estructura utilitària i de molta economia, puix les encavallades de forma parabòlica no necessiten tirant i foren construïdes amb taulons de no gaire longitud aplegats fins a tres gruixos i seguint, en acoblar-se, la corba de pressions”.

Per la seva part, Joan Bergós, un dels arquitectes que millor

Detail dels arcs i de la coberta abans de la restauració.

Los arcos, el elemento esencial de la nave

Si, como sugiere Joan Bassegoda, para hacer la nave de blanqueo Gaudí se inspiró en las estructuras propuestas por Philiberte de L'Orme; si tomó como guía los arcos del dormitorio de los monjes de Poblet, como también se ha dicho, o si lo hizo, como ha observado Ribas Piera, siguiendo los modelos y procedimientos constructivos que había aprendido en la escuela de arquitectura en su época de estudiante, no es lo más importante. Lo fundamental es que Gaudí concibió un edificio singular, sustentado por arcos parabólicos, que a lo largo de la historia ha sido puesto de relieve por los más destacados estudiosos de Gaudí. La primera mención la realizó el arquitecto J. F. Ràfols en su libro *Gaudí* (1928), en el que habla de “una muestra curiosa de cubierta donde se introduce la parábola en los elementos de sostén: una estructura unitaria y de gran economía, puesto que las armaduras de forma parabólica no necesitan tirante y son construidas con tablones de corta longitud agrupados en tres gruesos y siguiendo, al acoplar-se, la curva de presiones”.

Joan Bergós, uno de los arquitectos que ha estudiado más profundamente la obra de Gaudí,

The arches, an essential element of the warehouse

If, as Joan Bassegoda suggests, to make the bleaching warehouse Gaudí was inspired by the structures proposed by Philiberte de L'Orme; if he had taken as a guide the arches of the monks' dormitory in Poblet, as has also been commented, or, as Ribas Piera has remarked, he did it following the constructive models and procedures he had learnt in the school of architecture, is not of major importance. What matters is that Gaudí conceived a singular building, supported by parabolic arches, which throughout history have been emphasised by the most outstanding scholars of Gaudí. The first mention was made by the architect J. F. Ràfols in his book *Gaudí* (1928), in which he speaks of “a curious example of roof that introduces the parabola in the supporting elements: a unitary structure of great economy, since the frameworks of a parabolic shape do not need crosspieces and are built with beams cut lengthwise in three thicknesses and following, on coupling, the curve of pressures”.

Joan Bergós, one of the architects that has fully studied the

Detalle de los arcos y de la cubierta antes de la restauración.

Detail of the arches and roofing before the restoration.

L'edicle de les latrines

A pocs metres al nord de la nau es conserva una altra edificació, petita i molt singular, que probablement és la construcció més antiga del conjunt de la cooperativa, ja que figura en uns primitius plànols d'aquesta societat. L'interior de l'edicle cilíndric està dividit en dues meitats per tal de separar els vâters dels homes i els de les dones, i disposa de portes d'accés independents. Per les seves dimensions i ús podríem pensar que es tracta d'un edifici irrelevant, però contràriament, és una construcció que destaca per la forma de la seva coberta, una volta enlairada que permet la renovació de l'aire per un sistema de sifó que provoca un efecte ventilador, i per l'ús dels materials que s'hi va fer. És més, la petja gaudiniana és evident, especialment si la comparem amb les cúpules i els cupulins de les torres de ventilació de la casa Vicens, construïda per Gaudí immediatament després a Gràcia, o amb el sistema de ventilació de les cavallerisses de la finca Güell a l'actual barri de Pedralbes, que va fer a partir de 1884. I és que els escalonats de les testerdes de les portes i les

L'edicle de les latrines també va ser mutilat a causa de l'alignació urbanística que es va fer a finals del segle XIX a conseqüència del traçat del carrer Cooperativa.

El edículo de las letrinas

A pocos metros al norte de la nave se conserva otra edificación pequeña y muy singular que probablemente sea la construcción más antigua del conjunto de la cooperativa, ya que figura en unos primitivos planos de esta sociedad. El interior del edículo cilíndrico está dividido en dos mitades para separar los retretes de los hombres y de las mujeres, y dispone de puertas de acceso independientes. Por su uso y dimensiones podríamos pensar que se trata de un edificio irrelevante, pero bien al contrario es una construcción que destaca por la forma de su cubierta, —una bóveda elevada que permite la renovación del aire por un sistema que provoca un efecto ventilador—, y por el uso de los materiales. Es más, es evidente la huella gaudiniana, especialmente si lo comparamos con las cúpulas y cupulinos de las torres de ventilación de la casa Vicens, construida por Gaudí inmediatamente después en Gracia, o con el sistema de ventilación de las caballerizas de la finca Güell en el actual barrio de Pedralbes, que realizó a partir de 1884. Y es que los

El edículo de las letrinas fue también mutilado a causa de la alineación urbanística realizada a finales del siglo XIX a consecuencia del trazado de la calle Cooperativa.

The small toilet building

A few metres to the north of the warehouse another small and very singular building is conserved, probably the oldest construction of the cooperative complex, since it features in some early plans of this society. The inside of the cylindrical building is divided into two halves to separate the men's and women's toilets, and has independent entry doors. For its use and size we might think that it is an irrelevant building, but in fact, on the contrary, it is a construction that stands out for the shape, of its roof, a raised vault that allows the renovation of air via a system that causes a ventilator effect, and for the use of the materials. Moreover, the Gaudian stamp is clear, especially if we compare it with the domes and cupolas of the ventilation towers of Casa Vicens, built by Gaudí immediately after in Gracia, or with the ventilation system of the stables of the Güell Estate in the current neighbourhood of Pedralbes, which he produced as from 1884. The fact is the tiered forms of the lintels of the doors and windows, the separation of the cylindrical body of

The small toilet building was also mutilated due to the urban alignment undertaken at the end of the 19th century as a result of the layout of Carrer Cooperativa.

La redescoberta de la nau

Les vicissituds socials i econòmiques de L'Obrera la van condemnar a desaparèixer i amb ella van desaparèixer també la majoria de les instal·lacions de la cooperativa. Afortunadament, però, la nau de blanqueig es va conservar, tot i que es va veure sotmesa a una degradació progressiva, fins i tot a una mutilació parcial, a conseqüència de l'alignació urbanística que es va fer a finals dels segle XIX amb motiu de la creació del carrer Cooperativa —que uneix el Camí Ral amb la costa—, que va suposar l'escapçament de la part esquerra de la nau, endarrerint la seva paret lateral, retallant els arcs i recolzant les restes que quedaven dels arcs sobre una nova paret mestre que els apuntalava. Una actuació que va profanar en la seva part més essencial l'arquitectura de Gaudí.

Però a conseqüència de l'interès que diferents historiadors de l'arquitectura anaven mostrant per l'originalitat d'aquesta construcció, l'obra no només va ser reconsiderada i es van revisar els orígens de l'arquitectura gaudiniana, sinó que les institucions van tractar de protegir-la,

Detail de l'interior de la coberta de la nau, en l'època en què aquesta era d'uralita.

El redescubrimiento de la nave

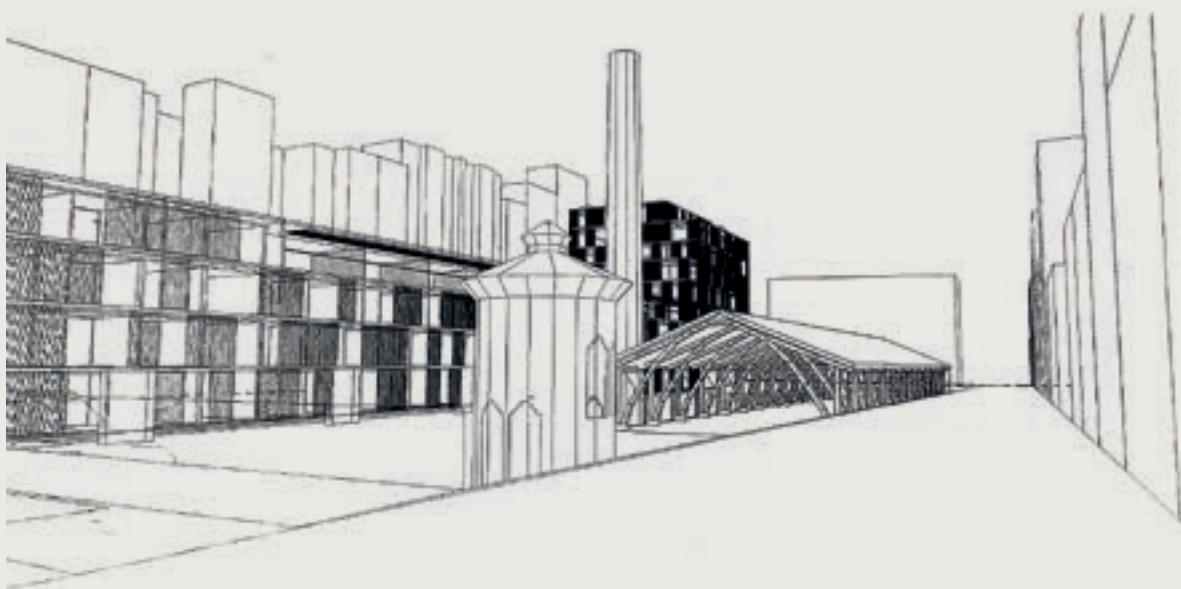
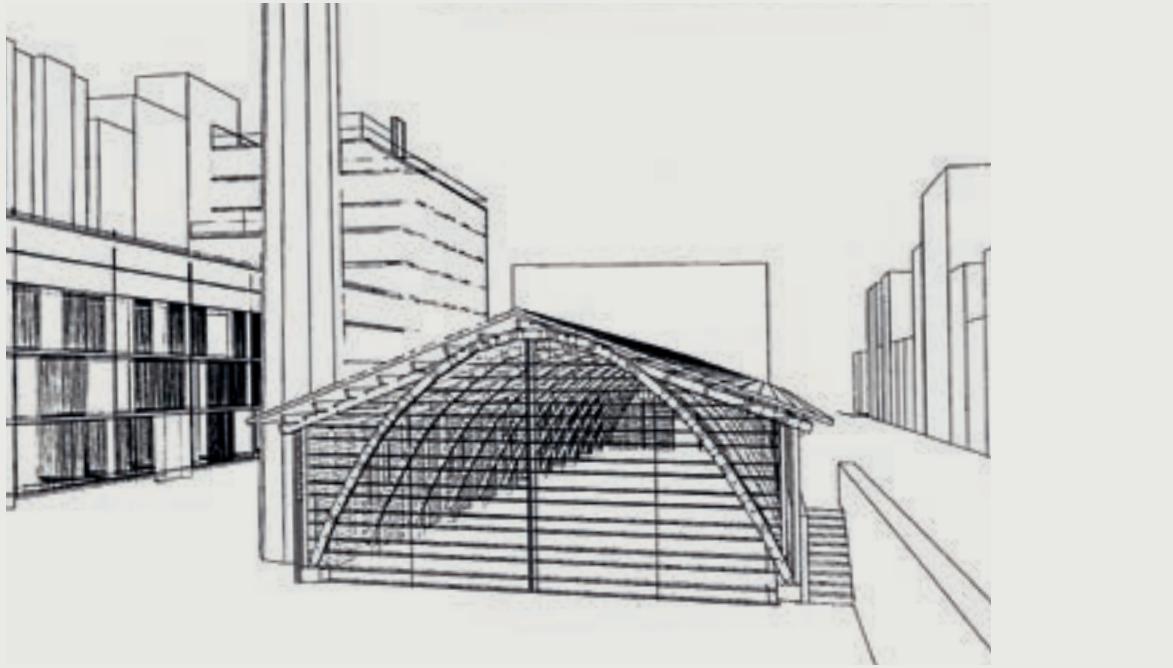
Las vicisitudes sociales y económicas de La Obrera la condenaron a desaparecer, y con ella desaparecieron también la mayoría de las instalaciones de la cooperativa. Por fortuna, sin embargo, la nave de blanqueo se conservó, a pesar de que sufrió una degradación progresiva e incluso una mutilación parcial a consecuencia de la alineación urbanística realizada a finales del siglo XIX con motivo de la creación de la calle Cooperativa, que une el Camí Ral con la costa. En el transcurso de estas obras quedó decapitada la parte izquierda de la nave, se derribó el muro lateral, se recortaron los arcos y se apoyaron los restos de los arcos que quedaban sobre una nueva pared maestra que los apuntalaba. Una intervención que profanó en su parte más esencial la arquitectura de Gaudí.

Pero a consecuencia del interés que diversos historiadores de la arquitectura iban mostrando por la originalidad de esta construcción, no solo se revisaron los orígenes de la arquitectura gaudiniana y se reconsideró la obra, sino que las instituciones

The rediscovery of the warehouse

The social and economic ups and downs of La Obrera condemned it to disappear, and with it the majority of the cooperative's installations also disappeared. Luckily, however, the bleaching warehouse was conserved, despite suffering progressive degradation and even a partial mutilation as a result of the urban alignment undertaken at the end of the 19th century in order to create Carrer Cooperativa, which linked the Camí Ral with the coast. During these works the left part of the warehouse was decapitated, a side wall demolished, the arches cut down and the remains of the arches that survived supported by a new master wall that propped them up; an intervention that desecrated Gaudí's architecture in its most essential part.

However, as a result of the interest that several historians of architecture showed in this construction, not only were the origins of Gaudian architecture revised and the work reconsidered, the institutions also wanted to protect it. So in 1969 the Spanish state declared it a Cultural Asset of National Inter-

Recuperació del patrimoni gaudinià

La decisió del consistori de recuperar el llegat gaudinià va permetre programar la seva rehabilitació i després d'un ampli debat ciutadà respecte dels criteris de restauració i l'ús futur de la nau, es va contractar l'arquitecte Manuel Brullet i Tenas perquè redactés el projecte i dirigís l'obra, que tenia com a objectiu principal la rehabilitació integral de la nau, la restitució de la seva estructura i la millora de la urbanització dels seus voltants, amb la finalitat que l'immoble arribés a convertir-se en un equipament municipal d'usos polivalents.

La restauració va seguir tres fases. La primera consistí en un aixecament complet dels plànols de l'edifici existent i en la recollida de tota la informació possible de la història de l'edifici. La segona fase es va basar en la deconstrucció de l'edifici per tal de distingir els elements originals dels afegits, que alteraven o subvertien l'obra de Gaudí. I la tercera fase va ser la dedicada específicament a la reconstrucció de les diverses parts de l'edifici, quan aquesta era possible, i la construcció de

Proposta d'ordenació volumètrica del conjunt de la cooperativa, segons el projecte de restauració de Manuel Brullet.

Recuperación del patrimonio gaudiniano

La decisión del consistorio de recuperar el legado gaudiniano permitió programar su rehabilitación y, después de un amplio debate ciudadano sobre los criterios de restauración y el uso futuro de la nave, se encargó al arquitecto Manuel Brullet i Tenas la redacción del proyecto y la dirección de la obra, que tenía como objetivo principal la rehabilitación integral de la nave, la restitución de su estructura y la mejora de la urbanización de sus alrededores, con la finalidad de que el inmueble llegara a convertirse en un equipamiento municipal de uso polivalente.

La restauración siguió tres fases. La primera consistía en un levantamiento completo de los planos del edificio existente y en la recogida de toda la información posible de la historia de la nave. La segunda fase se basaba en la deconstrucción del edificio para poder distinguir los elementos originales de los añadidos que alteraban o subvertían la obra de Gaudí. Y la tercera fase se dedicó específicamente a la reconstrucción de las diversas partes del edificio, cuando era posible, y la construcción de

Propuesta de ordenación volumétrica del conjunto de la cooperativa, según el proyecto de restauración de Manuel Brullet.

Recovery of the Gaudian heritage

The decision of the council to recover the Gaudian legacy allowed its rehabilitation to be scheduled and, after a broad public debate about the criteria of restoration and the future use of the warehouse, the drawing-up of the project and direction of the work was entrusted to the architect Manuel Brullet i Tenas, the main goal of which was the full rehabilitation of the warehouse, the restitution of its structure and improvement of the surrounding urbanisation, with the aim that the property would become a municipal facility of multiple uses.

The restoration followed three phases. The first consisted of the complete raising of the existing building's plans and the collection of all the information possible about the history of the warehouse. The second phase was based on the deconstruction of the building in order to distinguish the original elements from the added ones that altered or subverted Gaudí's work. And the third phase was specifically focused on the reconstruction of the diverse parts of the building, when it was possible, and

noves parts, de les quals no es disposava d'elements originals, amb la premissa d'actuar amb solucions i materials que des del punt de vista volumètric i espacial respectessin la idea primigènia de Gaudí. D'aquesta manera el vidre es transformà en el material que millor permetia fer nous tancaments o incorporar nous volums a l'interior.

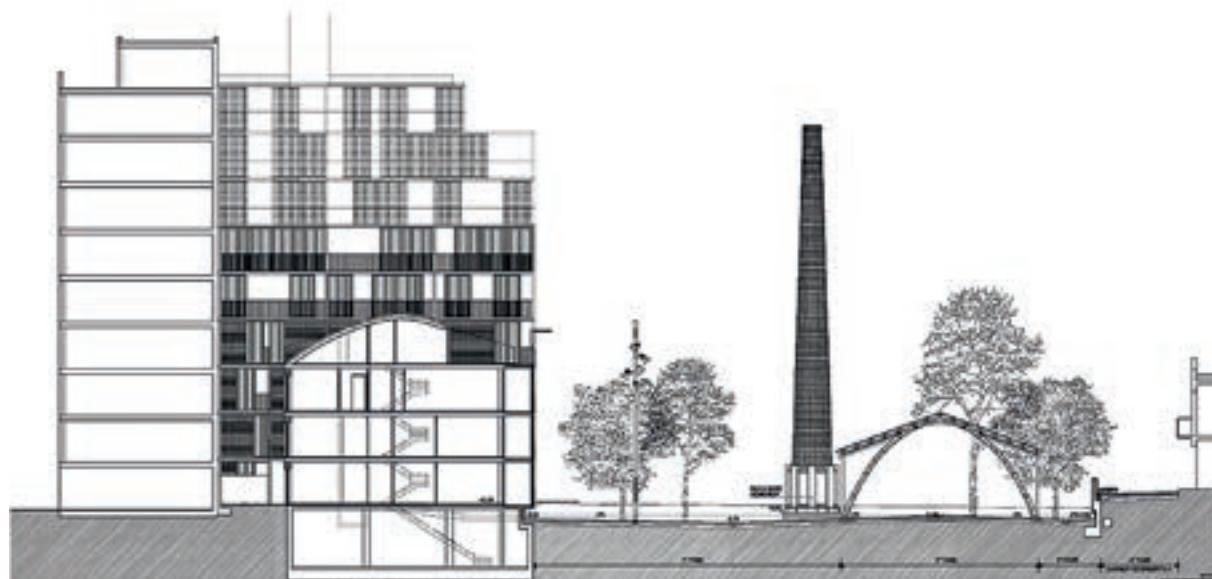
Un dels propòsits més complejos de la restauració va ser el de

nuevas partes, para las que no se disponía de elementos originales, bajo la premisa de actuar con soluciones y materiales que desde el punto de vista volumétrico y espacial respetasen la idea primigenia de Gaudí. A este propósito se optó por el vidrio como el material que mejor permitía realizar nuevos cerramientos e incorporar nuevos volúmenes al interior.

Uno de los objetivos más complejos de la restauración era el de

the construction of new parts, for those that did not have original elements, under the premise of working with solutions and materials that from the volumetric and spatial point of view repeated the original idea of Gaudí. Glass was chosen for this purpose as that which best enabled new closures to be made and to incorporate new volumes in the interior.

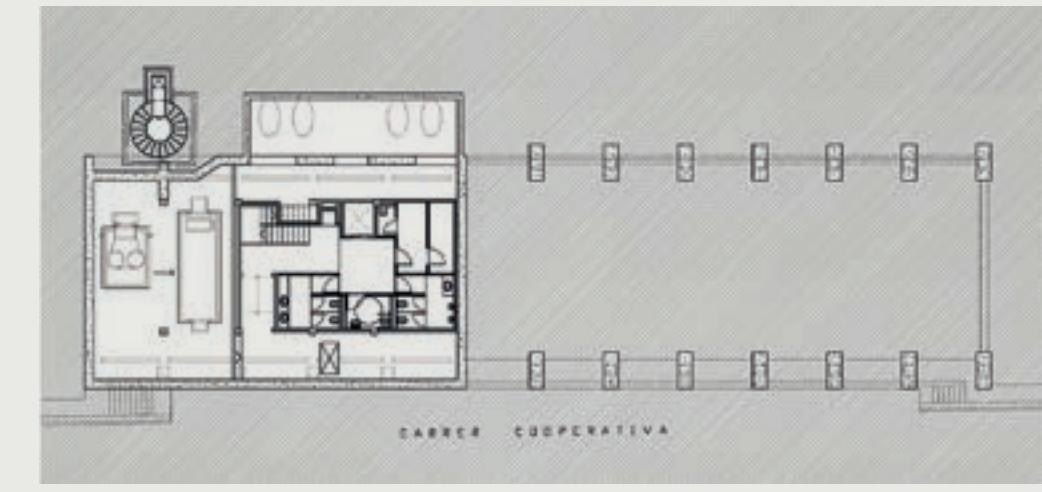
One of the most complex proposals of the restoration was

Alçat del conjunt d'edificacions que configuren la plaça Gaudí.

Alzado del conjunto de edificaciones que configuran la plaza Gaudí.

Elevation of the series of buildings that make up the Plaça Gaudí.

Alçat i planta del projecte definitiu de rehabilitació de la nau.

Alzado y planta del proyecto definitivo de rehabilitación de la nave.

Elevation and ground plan of the final rehabilitation project of the warehouse.

Gaudí Mataró km 0

Per tot això, i coincidint amb la celebració del 130 aniversari de la construcció de la nau de blanqueig de L'Obrera, que legítimament es pot considerar que és el km 0 de l'obra gaudiniana, l'Ajuntament de Mataró va convocar els propietaris i gestors d'edificis de l'arquitecte amb el propòsit d'animar-los a actuar plegats en pro de l'obra de Gaudí. De manera que el 23 de novembre de 2013, en l'avui ja coneguda com a Nau Gaudí, representants de la Pedrera, la Casa Batlló, la Casa Vicens, la Torre de Bellesguard, el Palau Güell, la Cripta de la Colònia Güell, els Pavellons de la Finca Güell, el Park Güell, el Col·legi de les Teresianes, la Sagrada Família, Amics de Gaudí, la Càtedra Gaudí de la Universitat Politècnica de Catalunya, el Museu Nacional d'Art de Catalunya, els Ajuntaments de Reus i Riudoms, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya i l'alcalde de Mataró per la Nau Gaudí van signar la "Declaració de Mataró", amb què es van comprometre en la defensa de la conservació, el manteniment i la difusió del llegat gaudinià. Una actuació que ha marcat un

Detail de l'interior de la coberta de la nau.

Gaudí Mataró km 0

Por todo esto, y coincidiendo con la celebración del 130 aniversario de la construcción de la nave de blanqueo de La Obrera, que puede legítimamente considerarse el km 0 de la obra gaudiniana, el ayuntamiento de Mataró convocó a los propietarios y gestores de edificios del arquitecto con el propósito de animarlos a actuar juntos en pro de la obra de Gaudí. De manera que el 23 de noviembre de 2013, en la hoy ya conocida como Nau Gaudí, representantes de la Pedrera, la Casa Batlló, la Casa Vicens, la Torre de Bellesguard, el Palau Güell, la Cripta de la Colonia Güell, los Pavellones de la Finca Güell, el Park Güell, el Colegio de las Teresianas, la Sagrada Familia, Amics de Gaudí, la Cátedra Gaudí de la Universitat Politècnica de Catalunya, el Museo Nacional d'Art de Catalunya, los ayuntamientos de Reus i Riudoms, el Col·legi d'Arquitectes de Catalunya y el alcalde de Mataró por la Nau Gaudí, firmaron la "Declaración de Mataró", en la que se comprometen a promover la conservación, el mantenimiento y la difusión del legado gaudiniano. Esta acción

Detalle del interior de la cubierta de la nave.

Gaudí Mataró km 0

For all the above, and coinciding with the celebration of the 130th anniversary of the construction of the bleaching warehouse of La Obrera, which can legitimately be considered as the km 0 (starting point) of the Gaudian oeuvre, Mataró City Council called on the owners and administrators of buildings designed by the architect with the aim of encouraging them to work jointly to promote the work of Gaudí. Thus on the 23rd of November 2013, in what is now known as the Nau Gaudí, representatives of the Pedrera, Casa Batlló, Casa Vicens, the Torre de Bellesguard, Palau Güell, the crypt of the Colonia Güell, the Pavilions of the Güell Estate, Park Güell, the College of the Theresans, the Sagrada Familia, Amics de Gaudí, the Cátedra Gaudí of the Universitat Politècnica de Catalunya, the Museu Nacional d'Art de Catalunya, the city councils of Reus and Riudoms, the Col·legi d'Arquitectes de Catalunya and the Mayor of Mataró on behalf of the Nau Gaudí, signed the "Declaration of Mataró", in which they gave a commitment to promote the conservation, maintenance and